

คำวินิจฉัยของ นายมานิต วิทยาเต็ม ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓๓/๒๕๔๘

วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๘

เรื่อง ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ ส่งคำโต้แย้งของจำเลย (นายใจ มุ่งพันธ์กลาง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ กรณีพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๗ และพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๒๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ หรือไม่

ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ ขอให้สำนักงานศาลยุติธรรมส่งข้อโต้แย้งของจำเลย (นายใจ มุ่งพันธ์กลาง) ในคดีหมายเลขแดงที่ ๑๔๔๕/๒๕๔๓ (คดีศาลแขวงสุรินทร์ หมายเลขแดงที่ ๑๘๖๑/๒๕๔๕) มาเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ กรณีพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๕ และมาตรา ๒๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๗ หรือไม่ ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วมีคำสั่งให้รับคำร้องนี้ไว้ดำเนินการตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๑๒ และรับไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์โดยศาลรัฐธรรมนูญได้แจ้งคำสั่งดังกล่าวให้สำนักงานศาลยุติธรรมและกรมสรรพสามิตทราบ และหากกรมสรรพสามิตจะมีคำชี้แจงหรือแสดงความคิดเห็นเป็นหนังสือ ก็ให้กระทำโดยยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในกำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือกรมสรรพสามิตได้มีหนังสือยื่นคำชี้แจงประกอบการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญแล้ว

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

“มาตรา ๘๓ รัฐต้องดำเนินการให้มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม”

พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓

“มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดทำสุรา หรือมีภาชนะหรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสุราไว้ในครอบครอง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

การออกใบอนุญาตให้ทำสุราสำหรับใช้ในบ้านเรือน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
การพิจารณาและการวินิจฉัย

ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๕๒ - ๕๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ วินิจฉัยไว้แล้วว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๕ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗ และพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๒๕ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๖ ดังนั้น ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญจะต้องพิจารณาวินิจฉัยตามคำร้องที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ ส่งมาเหลือเพียงประเด็นเดียว คือ พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗ หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๕ ว่าด้วย
แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ซึ่งในหมวดเดียวกันนี้มีมาตรา ๘๘ บัญญัติไว้ว่าบทบัญญัติในหมวดนี้มีไว้
เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการตรากฎหมายและการกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งคณะรัฐมนตรี
ที่จะเข้าบริหารราชการแผ่นดินต้องชี้แจงในการแถลงนโยบายต่อรัฐสภาให้ชัดเจนว่า จะดำเนินการใด
เพื่อบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ และ
ต้องจัดทำรายงานแสดงผลการดำเนินการรวมทั้งปัญหาและอุปสรรคเสนอต่อรัฐสภาปีละหนึ่งครั้ง
ดังนั้น รัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗ ซึ่งบัญญัติว่า “รัฐต้องดำเนินการให้มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม”
จึงเป็นหลักการทั่วไปสำหรับเป็นแนวทางในการตรากฎหมายและการกำหนดนโยบายของรัฐบาลตาม
มาตรา ๘๘ ซึ่งรัฐบาลอาจดำเนินการให้บรรลุผลด้วยมาตรการต่าง ๆ ที่จำเป็น ทั้งที่เป็นวิธีปฏิบัติและ
ทั้งที่ต้องตรากฎหมายบังคับ การที่พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๕ บัญญัติห้ามมิให้บุคคล
ทำสุรา หรือมีภานะหรือเครื่องกลั่นสุราสำหรับทำสุราไว้ในครอบครอง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีนั้น
จะมีผลกระทบต่อกระจายรายได้ว่าเป็นธรรมหรือไม่ เป็นเรื่องที่รัฐบาลจะต้องรับผิดชอบทางการเมือง
ต่อรัฐสภา จำเลยผู้ร้องไม่มีสิทธิโต้แย้งเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่อาจวินิจฉัย
ให้ได้ว่าเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗ หรือไม่

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

นายมานิต วิทยาเต็ม

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ